

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 2001 N:o 950—955

SISÄLLYS

N:o		Sivu
950	Laki rekisteröidystä parisuhteesta	2733
951	Valtioneuvoston asetus opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta	2736
952	Valtioneuvoston asetus opiskelija-asuntojen omapääoma-avustuksista	2738
953	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus Tiehallinnon maksuista	2739
954	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus Lääkelaitoksen maksullisista suoritteista	2742
955	Verohallituksen päätös matkakuluvähennyksen määrästä vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa	2748

N:o 950

Laki

rekisteröidystä parisuhteesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Parisuhteen rekisteröinti

1 §

Kahden samaa sukupuolta olevan 18 vuotta täyttäneen henkilön parisuhde voidaan rekisteröidä siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Parisuhdetta ei saa rekisteröidä, jos:

1) suhteen osapuoli on jo rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitossa; tai

2) suhteen osapuolet ovat toisiinsa nähden sellaisessa sukulaisuussuhteessa, joka avioliittolain (234/1929) 7—9 §:n mukaan on avioliiton este.

Oikeusministeriö voi myöntää luvan parisuhteen rekisteröintiin sukulaisuuteen perustuvasta rekisteröinnin esteestä huolimatta soveltaen vastaavasti, mitä luvan myöntämisestä säädetään avioliittolain 8 ja 9 §:ssä.

3 §

Maistraatti tutkii, ettei parisuhteen rekisteröinnille ole laissa säädettyä estettä. Rekisteröinnin esteiden tutkinnasta on muutoin voimassa, mitä avioliittolain 11—13 §:ssä säädetään avioliiton esteiden tutkinnasta.

4 §

Parisuhteen rekisteröi siviilivihkimisen toimittamiseen oikeutettu viranomainen.

Parisuhdetta ei saa rekisteröidä, jos 1 momentissa tarkoitettu viranomainen tietää seikan, joka estää rekisteröinnin, tai jos hän toteaa, ettei osapuoli häiriintyneen mielentilansa vuoksi ilmeisesti kykene ymmärtämään asian merkitystä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun viranomaisen on ennen parisuhteen rekisteröintiä varmistauduttava siitä, että rekisteröinnin esteet on tutkittu siten kuin 3 §:ssä säädetään. Jos esteiden tutkintaa koskevan todistuksen antamisesta on kulunut enemmän kuin neljä

HE 200/2000
LaVM 15/2001
EV 95/2001

kuukautta, sen perusteella ei saa toimittaa rekisteröintiä.

5 §

Parisuhde rekisteröidään siten, että parisuhteen osapuolet 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun viranomaisen läsnä ollessa yhdessä allekirjoittavat rekisteröintiä tarkoittavan asiakirjan ja viranomaisen samalla vahvistaa sen allekirjoituksellaan.

6 §

Parisuhteen rekisteröinti on mitätön, jos se ei ole tapahtunut siten kuin 5 §:ssä säädetään tai jos parisuhdetta ei ole rekisteröinyt 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu viranomaisen.

Tasavallan presidentti voi erittäin painavista syistä päättää, että rekisteröintiä, joka 1 momentin mukaan on mitätön, on kuitenkin pidettävä pätevänä. Tätä koskevan hakemuksen voi tehdä kumpikin parisuhteen osapuolista ja, jos jompikumpi on kuollut, hänen perillisensä.

2 luku

Rekisteröidyn parisuhteen purkaminen

7 §

Rekisteröity parisuhde purkautuu, kun parisuhteen toinen osapuoli kuolee tai julistetaan kuolleeksi taikka parisuhde puretaan tuomioistuimen päätöksellä.

Rekisteröidyn parisuhteen purkamisesta on voimassa, mitä avioliittolaissa säädetään avioerosta.

3 luku

Parisuhteen rekisteröinnin oikeusvaikutukset

8 §

Parisuhteen rekisteröinnillä on samat oikeusvaikutukset kuin avioliiton solmimisella, jollei toisin säädetä.

Rekisteröidyn parisuhteen purkautumisella on samat oikeusvaikutukset kuin avioliiton purkautumisella, jollei toisin säädetä.

Laissa tai asetuksessa olevaa säännöstä, joka koskee avioliittoa, sovelletaan myös rekisteröityyn parisuhteeseen, jollei toisin säädetä.

Laissa tai asetuksessa olevaa säännöstä, joka koskee aviopuolisoa, sovelletaan myös tässä laissa tarkoitetun parisuhteen osapuoleen, jollei toisin säädetä. Osapuoliin, jotka aikovat rekisteröidä parisuhteensa, sovelletaan, mitä kihlakumppaneista säädetään, jollei toisin säädetä.

9 §

Rekisteröityyn parisuhteeseen ei sovelleta isyyslain (700/1975) säännöksiä isyyden toteamisesta avioliiton perusteella eikä muitakaan sellaisia säännöksiä, jotka koskevat aviopuolisoa yksinomaan hänen sukupuolensa perusteella.

Rekisteröityyn parisuhteeseen ei sovelleta lapseksiottamisesta annetun lain (153/1985) säännöksiä, jotka koskevat puolison oikeutta ottaa ottolapsi, eikä nimilain (694/1985) säännöksiä puolison sukunimestä.

4 luku

Kansainvälisen yksityisoikeuden alaan kuuluvia säännöksiä

10 §

Parisuhde voidaan rekisteröidä Suomessa ainoastaan, jos:

1) ainakin toinen parisuhteen osapuolista on Suomen kansalainen ja hänellä on asuinpaikka Suomessa; tai

2) kummallakin osapuolella on rekisteröintiä välittömästi edeltäneen kahden vuoden ajan ollut asuinpaikka Suomessa.

Suomen kansalaisuuteen rinnastetaan 1 momenttia sovellettaessa kansalaisuus sellaisessa vieraassa valtiossa, jonka lainsäädäntö antaa mahdollisuuden parisuhteen rekisteröintiin pääasiallisesti samanlaisin oikeusvaikutuksin kuin tässä laissa säädetään. Tällaisista valtioista ilmoitetaan valtioneuvoston asetuksella.

11 §

Oikeus parisuhteen rekisteröintiin Suomen viranomaisen edessä määräytyy Suomen lain mukaan.

12 §

Kahden samaa sukupuolta olevan rekisteröity parisuhde, joka on rekisteröity vieraassa

valtiossa, on pätevä Suomessa, jos se on pätevä siinä valtiossa, jossa rekisteröinti toimitettiin.

13 §

Rekisteröidyn parisuhteen purkamista koskeva asia voidaan tutkia Suomessa, jos:

1) parisuhteen rekisteröinti on toimitettu Suomessa; tai

2) parisuhteen osapuolella on sellainen liittymä Suomeen, että Suomen tuomioistuini olisi toimivaltainen avioeroasiassa siten kuin eräistä kansainvälisluontoisista perheoikeudellisista suhteista annetun lain (379/1929) 8 §:ssä säädetään.

14 §

Vieraassa valtiossa annetun rekisteröidyn parisuhteen purkamista koskevan päätöksen pätevyys sovelletaan, mitä eräistä kansainvälisluontoisista perheoikeudellisista suhteista annetun lain 11 ja 12 §:ssä säädetään vieraassa valtiossa annetun avioliiton purkamista koskevan päätöksen pätevyydestä Suomessa.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

15 §

Siitä poiketen, mitä 8 §:ssä säädetään parisuhteen rekisteröinnin oikeusvaikutuksista, rekisteröityyn parisuhteeseen ei sovelleta avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousa koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävää Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken Tukholmassa tehtyä sopimusta (SopS 20/1931) eikä sopimuksen hyväksymisestä sekä sanotun sopimuksen täytäntöönpanosta annettua lakia (413/1931).

5 luku

Erinäisiä säännöksiä

16 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 951

Valtioneuvoston asetus

opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, muutetaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta 6 päivänä marraskuuta 1998 annetun asetuksen (806/1998) 8 §:n 1 momentti, 10 § ja 12 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohta, sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 1 momentti osaksi asetuksissa 377/1999 ja 944/2000 sekä 12 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohta viimeksi mainitussa asetuksessa, seuraavasti:

8 §

Ammatillisen koulutuksen yksikköhintojen laskeminen

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 19 §:ssä tarkoitetut ammatillisen koulutuksen koulutusalaakohtaiset yksikköhinnat ovat korkeammat kuin yksikköhinnat muussa saman koulutusalan koulutuksessa seuraavasti:

1) luonnonvara-alalla metsäalan perustutkintoon johtavassa metsätalouden koulutusohjelmassa ja metsien monikäytön koulutusohjelmassa 40 prosenttia, metsäkonealan koulutusohjelmassa 90 prosenttia sekä maatalousalan perustutkintoon johtavassa hevostalouden koulutusohjelmassa 20 prosenttia;

2) tekniikan ja liikenteen alalla elintarvikkealan perustutkintoon johtavassa meijerialan koulutusohjelmassa 35 prosenttia, merenkulkualan perustutkintoon johtavassa koulutuksessa 40 prosenttia, logistiikan perustutkintoon johtavassa kuljetuspalvelujen koulutusohjelmassa ja lentokoneasennuksen perustutkintoon johtavassa koulutuksessa 50 prosenttia sekä rakennusalan perustutkintoon johtavassa maanrakennuskoneenkuljetuksen koulutusohjelmassa 100 prosenttia;

3) sosiaali- ja terveysalalla sosiaali- ja terveysalan perustutkintoon johtavien ensi-

hoidon, sairaanhoidon ja huolenpidon sekä suu- ja hammashoidon koulutusohjelmien eriytyvissä ammatillisissa opinnoissa 15 prosenttia;

4) vapaa-aika- ja liikunta-alalla liikunnanohjauksen perustutkintoon johtavassa koulutuksessa 30 prosenttia;

5) kulttuurialalla musiikkialan perustutkintoon johtavassa koulutuksessa 25 prosenttia ja audiovisuaalisen viestinnän perustutkintoon johtavassa koulutuksessa 20 prosenttia;

6) kaupan ja hallinnon alalla tietojenkäsittelyn perustutkintoon johtavassa koulutuksessa 20 prosenttia; sekä

7) kaikilla aloilla erityisopetuksessa 50 prosenttia.

10 §

Majoitusedun perusteella yksikköhintaan tehtävä korotus

Koulutuksen järjestäjän yksikköhintaa korotetaan majoitusedun saaneiden opiskelijoiden osalta euromäärällä, joka on 16 prosenttia opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 16 §:n nojalla vahvistetusta ammatillisen koulutuksen keskimääräisestä yksikköhinnasta, jollei 2 ja 3 momentissa toisin säädetä.

Jos koulutuksen järjestäjän erityiseksi koulutustehtäväksi on ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 20 §:n 2 momentin nojalla määrätty huolehtia erityisopetuksen järjestämisestä ja muista mainitussa säännöksessä tarkoitetuista palveluista, koulutuksen järjestäjän yksikköhintaa korotetaan kaikkien koulutustehtävässä määrättyjen majoitusedun saaneiden opiskelijoiden osalta euromäärällä, joka on 68 prosenttia 1 momentissa tarkoitettusta ammatillisen koulutuksen keskimääräisestä yksikköhinnasta.

Jos koulutuksen järjestäjän tehtäväksi on ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 9 §:n 2 momentin nojalla määrätty järjestää koulutusta sisäoppilaitoksessa, yksikköhintaa korotetaan sisäoppilaitokseen kuuluvan majoituksen ja ruokailun saaneiden opiskelijoiden osalta euromäärällä, joka on 37 prosenttia 1 momentissa tarkoitettusta ammatillisen koulutuksen keskimääräisestä yksikköhinnasta.

12 §

Ammattikorkeakoulujen yksikköhintojen laskeminen

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2001

Opetusministeri *Maija Rask*

annetun lain 20 §:ssä tarkoitettut ammattikorkeakoulujen tutkintokohtaiset yksikköhinnat ovat korkeammat kuin yksikköhinnat muussa samaan tutkintoon johtavassa koulutuksessa seuraavasti:

1) tekniikan ammattikorkeakoulututkintoon johtavassa palopäällystön koulutusohjelmassa 120 prosenttia;

4) sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkintoon johtavissa hammastekniikan ja suun terveydenhuollon koulutusohjelmissä 20 prosenttia ja samaan tutkintoon johtavassa rikosseuraamusalan koulutusohjelmassa 90 prosenttia; sekä

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä yksikköhintoja vuodelle 2002.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa aloitetussa, aikaisempiin ammatillisiin perustutkintoihin johtavassa koulutuksessa yksikköhintoja porrastetaan vastaavasti, mitä tämän asetuksen 8 §:n 1 momentissa säädetään.

Vanhempi hallitussihteeri Tarja Lehtinen

N:o 952

Valtioneuvoston asetus opiskelija-asuntojen omapääoma-avustuksista

Annettu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään eräistä Valtion asuntorahastosta maksettavista avustuksista 30 päivänä kesäkuuta 2000 annetun lain (657/2000) 3 §:n 4 momentin ja 11 §:n nojalla:

1 §

Myönnettäessä eräistä Valtion asuntorahastosta maksettavista avustuksista annetun lain (657/2000) mukaisia opiskelija-asuntojen omapääoma-avustuksia noudatetaan, mitä tässä asetuksessa tarkemmin säädetään avustusten enimmäismääristä, myöntämisehdoista ja täytäntöönpanosta.

2 §

Avustusta voidaan myöntää, jos opiskelija-asuntohanketta koskeva aravalainavarauspäätös tai korkotukilainaksi hyväksymistä koskeva varauspäätös on tehty vuonna 2000 tai sen jälkeen.

3 §

Avustuksen määrä on enintään viisi prosenttia aravalain (1189/1993) 18 §:n 1 ja 19 §:n 1 momenteissa tarkoitetuista perusparantamisen hyväksytyistä kustannuksista, arava-asetuksen (1587/1993) 7 §:n 2 momentissa tarkoitetusta hankinta-arvosta tai vuokra-asuntolainojen tai asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain (604/2001) 4 §:ssä tarkoitetuista rakentamis- tai perusparannuskustannuksista.

Jos avustusta ei voida myöntää täysimääräisenä, avustusta myönnetään kaikille hyväksyttävälle hakemuksille saman osuuden mukaan edellä 1 momentissa mainituista hankinta-arvosta tai rakentamis- tai perusparannuskustannuksista.

Avustus ei saa yhdessä muun julkisen tuen kanssa ylittää 99 prosenttia edellä 1 momentissa mainituista hankinta-arvosta tai rakentamis- tai perusparannuskustannuksista.

4 §

Valtion asuntorahasto maksaa avustuksen yhdessä tai useammassa erässä rakennustöiden aloittamisen jälkeen.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2001.

Sen 3 §:n 1 momentti tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan 5 päivänä lokakuuta 2000 annettu valtioneuvoston asetus opiskelija-asuntojen omapääoma-avustuksista (843/2000) kuitenkin siten, että sen 3 §:n 1 lausetta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2001 saakka.

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2001

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Asuntoneuvos Riitta Kimari

N:o 953

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus**Tiehallinnon maksuista**

Annettu Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Omakustannusarvon mukaiset julkisoikeudelliset suoritteet

Tiehallinnon maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

- 1) lupa käyttää yleistä tietä lentokoneiden tilapäisenä lasku- ja nousuratana;
- 2) lupa moottoriteiden erikoiskäyttöön;
- 3) kelirikkoajan poikkeuslupa;
- 4) lupa poikkeuksen tekemiseen yleisistä teistä annetun lain 41 §:n 3 momentissa tarkoitettua kiellosta;
- 5) erikoiskuljetuslupa; sekä
- 6) erikoiskuljetusten liikenteenohjaajan lupa.

Edellä 1 momentissa mainituista suoritteista peritään oheisen maksutaulukon mukaiset kiinteät maksut.

2 §

Alennetun omakustannusarvon mukaiset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:n 3 momentissa tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Tiehallinto perii oheisen maksutaulukon mukaisen omakustannusarvoa alemman kiinteän maksun ovat:

- 1) lupa suorittaa yleisistä teistä annetun lain 53 §:n mukaisia töitä tiealueella;
- 2) lupa asettaa yleiselle tielle pysyväisluontoinen liikenteen ohjauslaite;
- 3) liittymälupa; sekä
- 4) maksu kielteisistä lupapäätöksistä.

3 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka Tiehallinto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) Tiehallinnossa tuotettujen menetelmien, tietojärjestelmien, ohjelmien, audiovisuaalisten tuotteiden ja vastaavien myynti ja käyttöoikeuden luovuttaminen sekä käyttö- ja tukipalvelut ulkopuolisille;
- 2) toimeksiantoon perustuvat tutkimus- ja tilastopalvelut;
- 3) Tiehallinnon henkilöstön käyttö ulkopuolisissa koulutus-, konsultointi- ja muissa asiantuntijatehtävissä sekä koulutuspalvelut;
- 4) ulkopuolisille myytävät Tiehallinnon julkaisut;
- 5) tienkäyttäjien erikoispalvelut;
- 6) asiakirjojen kopiointi, muu jäljentäminen sekä lähettäminen; sekä
- 7) Tiehallinnon hallitsemien tilojen käyttö.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja on voimassa vuoden 2003 loppuun.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 2001

Liikenne- ja viestintäministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Tämän maksuasetuksen mukaiset maksut voidaan vuoden 2002 helmikuun loppuun asti maksaa myös käyttäen maksuvälineenä markkamääräisiä seteleitä ja metallirahoja. Tällöin euromääräinen hinta muutetaan markkamääräiseksi kertomalla se luvulla 5,94573 sekä pyöristämällä loppusumma lähimpään penniin.

Hallitusneuvos Kaisa Leena Välipirtti

MAKSUTAULUKKO

Suorite	Maksu euroa
Lupa suorittaa yleisistä teistä annetun lain 53 §:n mukaisia töitä tiealueella paikallistiellä taajama-alueen ulkopuolella muilla yleisillä teillä	99,00 153,00
Lupa asettaa yleiselle tielle pysyväisluontoinen liikenteen ohjauslaite viitat, opasteet, liikennemerkkit palvelukohteiden viitoitus	77,00 153,00
Lupa käyttää yleistä tietä lentokoneiden tilapäisenä lasku- ja nousuratana	67,00
Lupa moottoriteiden erikoiskäyttöön	67,00
Kelirikkoajan poikkeuslupa	67,00
Liittymäluvut asunto-, loma-asunto- ja maa- ja metsätalousliittymät elinkeinonharjoittajan liittymä	88,00 175,00
Lupa poikkeuksen tekemiseen yleisistä teistä annetun lain 41 §:n 3 momentissa mainitusta kiellosta suoja- ja vierialueet	67,00
Erikoiskuljetusluvut kun ylitetään ajoneuvojen käytöstä tiellä annetun asetuksen 20, 21, 23 ja 30 b—30 e §:n massa-arvot massa enintään 90 tonnia massa yli 90 tonnia, kuitenkin enintään 200 tonnia massa yli 200 tonnia kun ajoneuvolle yleisesti tiellä sallittujen massa-arvojen rajoissa korkeus on yli 7 metriä tai leveys on yli 6 metriä muut luvat lisäreitti tai ennakkopäätös kuljetusmahdollisuudesta lupamaksun lisäksi sillan ylittäminen valvottuna kuljetuksena	68,00 150,00 336,00 68,00 26,00 puolet 252,00
Erikoiskuljetusten liikenteenohjaajan lupa liikenteenohjaajan kortti kaksoiskappale kortista	67,00 17,00
Taulukossa mainituista kielteisistä lupapäätöksistä	8,00

N:o 954

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**Lääkelaitoksen maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

1 §

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Lääkelaitos perii oheisen maksutaulukon mukaiset suoritteiden keskimääräisiä kustannuksia vastaavat kiinteät maksut, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) lääkevalmisteiden myyntiluvat, erityisluvut ja rekisteröinnit;
- 2) lääkevalmisteita koskevat muutokset ja muut suoritteet;
- 3) lääkevalvontaan liittyvät muut luvat ja päätökset sekä todistukset ja ilmoitukset;
- 4) toiminnan harjoittamiseen liittyvät tarastukset;
- 5) terveydenhuollon laitteisiin ja tarvikkeisiin liittyvät päätökset, ilmoitukset ja todistukset;
- 6) alkuperäistä päätöstä tai vastaavaa asiakirjaa korvaavat jäljennökset Lääkelaitoksessa säilytettävistä asiakirjoista.

Liitteen 1 kohdassa tarkoitettua suoritteesta perittävä maksu tai 2 kohdassa tarkoitettu vuosimaksu ja muutosmaksu voidaan jättää perimättä, jos lääkevalmisteen menekki on vähäistä, mutta lääkevalmistetta on pidettävä hoidon kannalta välttämättömänä.

Maksua ei peritä myöskään yksityisen

tutkijan, tutkijaryhmän, yliopiston laitoksen, yliopistollisen sairaalan klinikan, kansanterveyslaitoksen tai Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen ilman ulkopuolista rahoitusta tai yleishyödyllisen yhteisön rahoituksella tekemään ihmiseen kohdistuvaan kliiniseen lääketutkimukseen liittyvän ilmoituksen käsittelystä. Näissä tapauksissa on tutkimusilmoitukseen liitettävä selvitys siitä, ettei tutkimus saa ulkopuolista rahoitusta tai että ulkopuolinen rahoitus saadaan yleishyödylliseltä yhteisöltä. Ulkopuolisuutena rahoituksena ei pidetä tutkimusta varten saatuja maksuttomia lääkkeitä. Maksua ei peritä myöskään eläimiin kohdistuvien lääketutkimusilmoitusten käsittelystä eikä poliisi- tai tulliviranomaisen virkatehtävissään tarvitsemista huumausaineluvista tai valmisteita koskevista luokituspäätöksistä.

2 §

Edellä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu maksu peritään myös silloin, kun siinä tarkoitettuun hakemukseen annetaan kielteinen päätös.

Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

3 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitet-

tuja muita suoritteita, jotka Lääkelaitos hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) tieto- ja informaatiojärjestelmiin liittyvä tietopalvelu lukuun ottamatta vähäistä opastus- ja neuvontapalvelua;
- 2) koulutus- ja konsultointipalvelut;
- 3) tilauksesta tehdyt selvitykset, tutkimukset, tarkastukset ja analyysit;
- 4) julkaisut; sekä

Helsingissä 8 päivänä marraskuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

5) muut kuin 1 §:n 1 momentin kohdassa 6 tarkoitetut jäljennökset.

Voimaantulo

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2002.

Finanssisihteeri Tuula Karhu

Liite

1)	Lääkevalmisteiden myyntiluvat, erityisluvat ja rekisteröinnit	
	Uusi lääkeaine, uusi lääkeaineyhdistelmä ensimmäisen lääkemuodon tai vahvuuden osalta	8 410 €
	Seuraavat lääkemuodot tai vahvuudet, rinnakkaisvalmiste, ja muut lyhennetyt hakemukset, allergeenivalmiste, radiofarmaseuttinen valmiste, rokote, uutta myyntilupaa edellyttävä lääkevalmisteen muutos	3 365 €
	Immunologiset eläinlääkevalmisteet	1 010 €
	Edellisten lisäksi lisämaksu, kun Suomi toimii viitejäsenvaltiona tunnustamismenettelyssä joko hakijan tai jäsenvaltion aloitteesta. Tunnustamismenettelyprosessi kattaa saman kauppanimen kaikki lääkemuodot ja/tai vahvuudet. Maksu peritään jokaisesta tunnustamismenettelyprosessista erikseen kuitenkin enintään kolmesta samanaikaisesti käynnistettävästä prosessista	8 410 €
	Rohdosvalmisteen myyntilupa mukaan lukien uutta myyntilupaa edellyttävä muutos	1 680 €
	Edellisen lisäksi lisämaksu, kun Suomi toimii viitejäsenvaltiona tunnustamismenettelyssä joko hakijan tai jäsenvaltion aloitteesta. Tunnustamismenettelyprosessi kattaa saman kauppanimen kaikki lääkemuodot ja/tai vahvuudet. Maksu peritään jokaisesta tunnustamismenettelyprosessista erikseen kuitenkin enintään kolmesta samanaikaisesti käynnistettävästä prosessista	1 680 €
	Myyntilupa lääkevalmisteelle rinnakkaistuonnissa ensimmäisen hankintamaan osalta	1 680 €
	Jokainen seuraava hankintamaa	755 €
	Lääkelain 21 §:n 4 momentissa tarkoitettu lupa (erityislupa)	10 €
	Homeopaattisen ja antroposofisen valmisteen rekisteröinti	170 €
2)	Lääkevalmisteita koskevat muutokset ja muut suoritteet:	
	Maksu peritään jokaisesta myyntiluvasta erikseen. Jos saman kauppanimen muille lääkemuodoille ja/tai vahvuuksille haetaan samanaikaisesti täysin samanlaista muutosta, maksu peritään vain yhdeltä myyntiluvalta.	
	Käyttöaiheen muutos	3 365 €

<p>Muut tyyppin II muutokset sekä tyyppin I muutokset, jotka käsitellään tyyppin II muutoksina (Komission asetus (EY) nro 541/95 sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) nro 1146/98)</p>	505 €
<p>Edellisten lisäksi lisämaksu, kun Suomi toimii viitejäsenvaltiona tunnustamismenettelyssä käsiteltävissä tyyppin II muutoshakemuksissa tai uudistamishakemuksissa. Tunnustamismenettelyprosessi kattaa saman kaupanimen kaikki lääkemuodot ja/tai vahvuudet. Maksu peritään jokaisesta tunnustamismenettelyprosessista erikseen kuitenkin enintään kolmesta samanaikaisesti käynnistettävästä prosessista</p>	1 345 €
Myyntiluvan siirtäminen toiselle	170 €
Vuosimaksut/myyntilupa:	
Lääkelain 21 §:n 1 momentissa tarkoitetut lääkevalmisteet	800 €
Rohdosvalmisteet, lukuun ottamatta homeopaattisia ja antroposofisia rohdosvalmisteita	170 €
Rinnakkaistuontivalmisteet	420 €
<p>Vuosimaksu kattaa kustannukset myyntiluparekisterin ylläpidosta, Lääkelaitoksen tuottamasta lääkeinformaatiosta, haittavaikutus-seurannasta siihen liittyvine turvallisuuskatsauksineen, tuotevirheiden käsittelystä, myyntiluvan uudistamisesta, markkinoinnin valvonnasta, muiden kuin edellä mainittujen muutosten käsittelystä sekä ATC-luokitus- ja DDD-annosrekisterien ylläpidosta ja lääkekulutustilastoinnista. Maksu määräytyy edellä mainittujen suoritteiden aiheuttamien keskimääräisten kustannusten perusteella lääkevalmisteen myyntilupaa kohti.</p>	
3) Lääkevalvontaan liittyvät muut luvat ja päätökset sekä todistukset ja ilmoitukset	
Lääkkeiden ulkomaille vientiin liittyvät sekä lääkkeiden teollista valmistusta ja tukkukauppaa koskevat todistukset	85 €
samanaikaisesti pyydetyt kaksoiskappaleet	á 15 €
Kliinisiin lääketutkimuksiin liittyvien ilmoitusten käsittely	1 010 €
Valmisteita koskevat luokituspäätökset	85 €
Lääkkeiden teollista valmistusta sekä lääketukkukauppatoiminnan ja veripalvelutoiminnan harjoittamista koskevat luvat:	
Lääketehdaslupa	1 010 €
Lääketukkukauppalupa	170 €
Veripalvelutoimintalupa	420 €

Edellä mainittujen toimilupien muutos	85 €
Sivuapteekkilupa	840 €
Sairaala-apteekin tai lääkekeskuksen perustaminen	420 €
Läkelain 62 §:ssä tarkoitettu lupa lääkkeiden toimittamiseen, lukuun ottamatta lääkkeen toimittamista yksittäisen potilaan hoitoa varten	420 €
Velvoitevarastoinnin alituslupa ja velvoitevarastoinnista vapauttaminen sekä lääkevalmisteen varastoinnin korvaaminen lääkeaineen varastoinnilla	40 €
Huumausaineisiin liittyvät luvat sekä huumausaineen valmistuksessa käytettäviin aineisiin liittyvät luvat	100 €
4) Toiminnan harjoittamiseen liittyvät tarkastukset:	
Lääketehtaan tarkastus	
1 päivän	1 010 €
lisäpäivä	á 335 €
Ulkomailla suoritettavista tarkastuksista peritään lisäksi todelliset matkakustannukset	
Lääkkeellisiä kaasuja valmistavan tehtaan tarkastus	505 €
Lääketehtaan tarkastus	
Tukkukaupat, jotka harjoittavat usean lääketehtaan/maahantuojan lääkevalmisteen varastointia ja jakelua	790 €
Tukkukaupat, jotka harjoittavat vain maahantuontia tai maahantuomiensa lääkevalmisteen varastointia ja jakelua sekä tukkukaupat, jotka harjoittavat vain lääkkeellisten kaasujen varastointia ja jakelua	285 €
Veripalvelutoiminnan tarkastus	
Toimipiste, joka harjoittaa vain verenluovutustoimintaa ja/tai verivalmisteen edelleen toimittamista	335 €
Toimipiste, joka harjoittaa verenluovutustoimintaa ja/tai valmistaa verisoluvalmisteita sekä toimittaa näitä edelleen	670 €
Apteekin, sairaala-apteekin, sotilasapteekin tai lääkekeskuksen tarkastus	670 €
Sivuapteekin tarkastus	335 €

Kemikaalilain 57 §:ssä tarkoitetun laboratorion hyväksymiseen tai valvontaan liittyvä tarkastus	
hyväksymiseen liittyvä pitkäkestoinen tarkastus	5 045 €
hyväksymiseen liittyvä lyhytkestoinen tarkastus	3 365 €
muutoksiin liittyvä lyhytkestoinen tarkastus	840 €
5) Terveysthuollon laitteisiin ja tarvikkeisiin liittyvät päätökset, ilmoitukset ja todistukset;	
Terveysthuollon laitteista ja tarvikkeista annetun lain 30 §:n 1 kohdassa tarkoitettu lain soveltamista koskeva päätös sekä 2 kohdassa tarkoitettu luokittelu-päätös	170 €
Terveysthuollon laitteista ja tarvikkeista annetun lain 30 §:n 4 kohdassa tarkoitettu poikkeuslupa	1 680 €
Kliinisen tutkimuksen suorittamista koskeva ilmoitus	
luokka A (ei-riskituotteet)	335 €
luokka B (riskituotteet)	840 €
Ulkomailla vientiin liittyvät todistukset (sertifikaatit) samanaikaisesti pyydetyt kaksoiskappaleet	85 € 15 €
6) Alkuperäistä päätöstä tai vastaavaa asiakirjaa korvaavat jäljennökset. Lääkelaitoksessa säilytettävistä asiakirjoista; jokaiselta alkavalta 10 sivulta	5 €

N:o 955

Verohallituksen päätös**matkakuluvähennyksen määrästä vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa**

Annettu Helsingissä 31 päivänä lokakuuta 2001

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 93 §:n 2 momentin nojalla määrännyt, että asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten perusteella myönnettävä vähennys lasketaan, silloin kun halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, seuraavasti:

1 § hallitsemaansa kulkuneuvoa vähennyksen määrät ovat:
Verovelvollisen käyttäessä asunnon ja työpaikan väliseen matkaan omistamaansa tai

auto 116 penniä (0,195 euroa) kilometriltä
moottoripyörä 65 penniä (0,109 euroa) kilometriltä
mopo 43 penniä (0,072 euroa) kilometriltä
polkupyörä 400 markkaa (67,275 euroa) vuodessa

2 § tuun matkaansa muuta kuin edellä 1 ja 2 §:ssä tarkoitettua kulkuneuvoa vähennys myönnetään kustannuksista esitetyn luotettavan selvityksen perusteella.
Verovelvollisen käyttäessä edellä mainittuun matkaansa työnantajan omistamaa tai hallitsemaa autoa vähennyksen määrä on 98 penniä (0,165 euroa) kilometriltä.

3 § Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 2001.
Verovelvollisen käyttäessä edellä mainit-

Helsingissä 31 päivänä lokakuuta 2001

Pääjohtaja *Jukka Tammi*Ylitarkastaja *Markku Mertala*

N:o 950—955, 2 arkkia